

Uppgávan hjá politikarum er at skapa fyrirtreytir fyri onnur at virka undir

segði Thomas Arabo, lögtingsmaður, m.a. á politiskum fundi í Vík um viku-skiptið.

Vit prenta røðu hansara

Thomas Arabo á fundi í Tjørnuvík

Fólkafloksmenn

siga seg vera demokratar og søgdu at tað var í tøkum tíma, tá ið demokraturin Allende varð myrður.

Eg havi mangan ført fram, at uppgávan hjá einum politikara er at skapa fyrirtreytir fyri onnur at virka undir. Hetta verði seg einstaklingar, kommunur ella feløg.

Í Javnaðarflokkinum er tað heilt grundleggjandi at okkara politikkur byggir á, ger tina skyldu og krev tin rætta. Vit vilja ongantið góðtaka at ein partur bara hevur rætt og ongantið ger tina skyldu.

Hinvegin vilja vit heldur ikki góðtaka, at ein partur bara hevur rætt og ongantið ger tina skyldu.

Krøvini til javnaðarflokkpolitikara er, at teir skulu duga at gera sær metingar um framtíðina, kunnu loysa trupulleikarnar, ið eru og harafturat siggja teir møguleikar, sum liggja fyri framman.

Vit fara ein landspolitik, ið í høvuðsheitinum er grundaður á, at øll skulu kunna nýta sín evni, uttan mun til hvussu tey eru, og uttan mun til lit og trúgv, og uttan mun til politiska uppfatan.

Sum økispolitikarar, ella onkur vil kalla tað lokalpolitikarar — kommunupolitikarar — so ganga vit út frá somu grundreglum, og hetta ger, at vit í einum øki, sum t.d. Norðstreym vilja arbeiða javnt fyri alt økið út frá teimum fyrirtreytum, sum tær einkultu bygdinir hava.

Hetta uttan mun til, hvar okkara valevni koma frá.

Vit eru nú her í Vík í kvøld, og hesar báðar bygdinir Tjørnuvík og Vík eru tvær bygd, sum eru ógvuliga nær tengdar at sjónum og fiskivinnuni.

Høvuðsspurningarnir sum her koma at gera seg galdandi frammyvir, eru »Hvussu verður gongdin í okkara fiskivinnu?»

»Hvussu eru møguleikarnir fyri at røkja sjógvinn?» og »Hvussu eru møguleikar fyri at hava samskipti bygdanna millum?»

Eg skal tosa eitt sindur um hesar spurningarnar og lýsa eitt sindur av tí fatan, ið Javnaðarflokkin hevur um hesi mál.

Fiskivinnan hjá okkum er øll í eini broytingartíð. Botnfiskastovnarir á landleiðini hjá okkum eru ikki í góðum standi. Hetta grundað á bæði ovfisking og minni tilgongd til stovnarir.

Í hesum landsstýris-skeiðinum er einki nýtt fiskiloyvi givið á landleiðini til trólarar, meðan tað undir seinastu samgongu vóru givin eini 25–35 nýggj loyvir. Tað er hesi ólúkkum uml. 30 skipini sum eru ov nógv á landleiðini, og hetta tal má so minnst aftur.

Hinir flokkarnir tosa um, at nú má okkurt geroast við hetta. Eg kann upplýsa, at vit eru væl á veg til at gera nakað við spurningin um at minka talið á skipum á landleiðini. Millum annað hava vit stovnst sett upphøggingargrunnin og verða nú fleiri skip keypt úr flotanum, so tað verða færri fiskiloyvir.

Hetta kemur at gera tað, at umboð fyri hetta økið, sum vit nú standa í, eiga at syrgja fyri at talið á fiskiskipum ikki minkar her hjá okkum, tí skal hetta virki hava liv laga, so mugu 4 bátar landa her.

Vit eiga at fáa vent gongdina, soleiðis at tað eru tey stóru miðstaðarokini, sum lata ta fiskiorku sum skal burtur.

Eitt annað tiltak, ið vit nú hava gjørt fyri at minka um trýstið á landleiðini, er, at túrnir hjá trólarunum verða styttri, og hvørjaferð eitt nýtt innflutningsloyvi verður

givið, verður kravt at veiðiorkan skal niður við 10%.

Harafturat verður økt meskavídd frá 1. januar komandi.

Hetta er tað vit kunnu siggja fram til, so vit kunnu ikki roknað við, at tann rávera ið verður viðgjørd á virkinum her í bygdini verður vaksandi kanska heldur minkandi, men okkara uppgáva verður so at berjast fyri at tað ikki rakar ov hart.

Virkið í bygdini er nú nútímansgjørt, og tað er utbyggt við saltfiskavirki eisini. Og havi eg verið við til at hjálpt við umfígging av virkinum, soleiðis at henda nútímansgerðing hevur kunnað farið fram.

Viðv. skipum, ið skulu landa til flakavirkið, so stríðast vit júst í hesum døgum við at fáa fatur á tí 4. bátinum.

Fíggingin til Føroying sær tó til at verða komin uppá pláss.

Viðv. mæstøðunum til at røkja sjógvinn her úr bygdini, so er tað greitt, at vit mugu fáa gjørt nakað meira við havnina.

Her standa jättanir, sum ikki eru brúktar. T.d. hava vit eina jättan uppá 3/4 av kr. 800.000 til at-løgusið í Vík. Lendingin í Tjørnuvík, har standa 100.000 kr. Hetta eru pengar, sum ikki eru nýttir, og Haldorsvíkarkommuna hevur eina jättan uppá 65% av 3 milliónum í 5 ár frá 1986.

Haldorsvík er við á nýggju havnaætlanini við eina upphædd uppá 70% av 10 milliónum.

Eg eri óalmindiliga glaður fyri at vit nú hava fingið bygdina á havna-ætlanina, tí nú kunnu tit byggja havnina út. Tit vita hvat tit hava nógv ár fram í tíðina og bygðaráðið kann so arbeiða haraftir.

Vegasamband í hesum økinum hevur eisini ein ógvuliga stóran týðning. Tá eg í gjárkvøldið byrjaði fundin í Tjørnuvík, við at nevna tunnlsgerð millum Tjørnuvík og Vík, so gjørdi eg tað, tí at eg eri fullvisur í, at nú teir flestu tunnlnarnir í Føroyum, ið hava verið uppá tal eru gjørdir, verður gjørd nýggj tunnlsætlan fyri alt landið. Nú ræður um at vit koma upp eina so-vorðna tunnlsætlan, og liggja so frammaliga sum gjørligt. Jú sterkari tit stuðla javnaðarflokkinum, jú størri eru møguleikarnir fyri at vit koma at liggja frammalaga í hesi ætlan.

Eg haldi sjálvur, at vit komu væl áleiðis í gjárkvøldið og fingi at vita, hvar teir ymisku flokkarnir stóðu, og so vott eg kundi meta, so var tað bara Sambandsflokkurin, sum beinleiðis var imóti. Tjódveldisflokkurin vildi ikki taka nakra støðu, og Fólkaflokkurin hann vildi bora líka norður í Sjeýndir.

Hinvegin hugsu eg, at folki her norðuri eigur at vita, at meira tit satsa í javnaðarflokkin, meira kunnu vit í javnaðarflokkinum satsa hendavegin, og størri eru tykkara møguleikar, tí í javnaðarflokkinum hava vit tað soleiðis, at ein maður er ein maður og eitt orð er eitt orð.

Av øðrum vegasambandi, so eigur tað eisini at verða nevnt, sjálvt um tað tykist lítið, at har stendur ein jättan til vegin útá lendingina í Tjørnuvík, sum er 3/4 av 200.000 kr. og eru hesir pengar klárir til útgjaldingar.